3 de desembre: Sant Francesc Xavier, prevere

Text de l'Evangeli (*Mc* 16,15-20): En aquell temps, Jesús s'aparegué als onze i els digué: «Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'Evangeli a tota la humanitat. Els qui creuran i seran batejats se salvaran, però els qui no creuran es condemnaran. Els senyals que acompanyaran els qui hauran cregut seran aquests: en nom meu trauran dimonis, parlaran llenguatges que no coneixien, agafaran serps amb les mans i, si beuen alguna metzina, no els farà cap mal; imposaran les mans als malalts, i es posaran bons».

Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu. Ells se n'anaren a predicar pertot arreu. El Senyor hi cooperava, i confirmava la predicació de la paraula amb els senyals prodigiosos que l'acompanyaven».

«En nom meu parlaran llenguatges que no coneixien; imposaran les mans als malalts, i es posaran bons»

Mn. Eduard MARTÍNEZ Quinto
(Mirasol, Barcelona, Espanya)

Avui contemplem les últimes paraules de Jesús abans de tornar al Pare. Es tracta just del moment anterior a l'Ascensió. Són, per tant, les darreres paraules que els apòstols escoltaran de Jesucrist, així de viva veu.

Què en són d'importants les últimes paraules d'una persona abans de partir cap a un altre lloc! Es conserven al cor en un lloc preferent. Més encara quan aquella persona és el mateix Déu fet home que ve al món i es lliure fins a la mort, per tal de deslliurar-nos del mal, del pecat i de la mateixa mort, tot donant-nos Vida per mitjà de la seva Resurrecció. Què en són d'importants aquestes paraules! Importants per qui les diu: Déu mateix. Importants pel seu missatge: l'Evangeli. Importants pel destinatari: el món sencer.

I què bé entengué aquestes paraules sant Francesc Xavier! Aquest gran missioner recorregué grans distàncies a l'Índia, al Japó i en altres nacions, amb el cor encès de zel missioner. Ell, bo i complint fidelment el mandat de Jesús, experimentà els signes que el Crist diu que acompanyaran els seus vertaders apòstols: «En nom meu trauran dimonis, parlaran llenguatges que no coneixien, agafaran serps amb les mans i, si beuen alguna metzina, no els farà cap mal; imposaran les mans als malalts, i es posaran bons» (Mc 16,17-18).

En efecte, la seva predicació i testimoni es veien acompanyats per nombroses curacions de malalts. També s'apropaven a ell gentades per a ser batejades. En ocasions, en arribar la nit, no podia moure la mà dreta degut al dolor, perquè havia passat tot el dia batejant. A més, juntament amb moltes dificultats, hagué d'aprendre idiomes nous. Es compleix, així, el que avui ens narra l'Evangeli.

També tu i jo, pel Baptisme, rebem aquest missatge de Jesús que ens converteix en missatgers de Déu, en apòstols missioners, portadors de la Bona Nova. Serva en el teu cor les paraules de Jesús i llença't sense por a l'aventura de dur l'Evangeli arreu.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Si no trobo una barca, hi aniré nedant. Si en aquestes illes hi hagués mines d'or, els cristians s'hi precipitarien. Però no hi ha sinó ànimes per salvar» (Sant Francesc Xavier)

- «En contemplar la figura de sant Francesc Xavier, ens sentim cridats a pregar pels qui dediquen la seva vida a la missió evangelitzadora, proclamant la bellesa del missatge salvador de Jesús» (Benet XVI)

- «El motiu de la missió. De l'amor de Déu a tots els homes, l'Església de tots els temps ha tret l'obligació i la força del seu impuls missioner. 'La caritat de Déu ens obliga...'. En efecte, 'Déu vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat' (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 851)